

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acést'a ese in tota domineca,
— dar prenumeratiinile se priimescu
in tota dilele.

Pretiulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre unu tri-
luni 1 fl. 60 cr.; éra pentru Stra-
netate: pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu
4 fl. pre uno triluni 2 fl. in v. a.
Unu exemplariu costa 10 cr.

Tóte sionedeniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrul 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tace timbrale.

Chipulu amantei mele.

Déca cereu intr'adeveru,
Sehiriceseu d'in firu in però,
In cartea vietiei mele:
Aflu fore ostenele,
Cà mai fericitu momentu
N'am avutu pe astu pamentu,
Ca acum'a candu am datu
De odorulu multu ofstatu,
Ce se chiama cam asiè:
„Draga scumpa-amant'a mea!“
Fiindu dar eu omulu, care
Gusta 'ntrég'a desfatare,
Nu potu tacè de-a nu spune:
Cà 'ntre fetele d'in lume
A mea blanda copilitia
Nu pote sà aiba sócia.
Mai d'antaiu vi-o spunu dreptu.
— Ca sì omulu intieleptu —
Cà iubit'a mea chiaru ieri
Aveo cincidiici primaveri
La flórea vietiei sele,
Gingasìa, mirositóre;
Pr'in urmare nu-e betrana.
Numai de iubitu e bona . . .
Credu èà nime nu va dice,
Cà nu sum cu ea fericie.
Gratiòs'a ei faptura,
Sprintenel'a ei statura.
Sunt insusiri en cari pote
Sà-i se dica pe dreptate,
Cà-e modelu de raritate:
E de 6 urme 'nalta . . .
De spate cam aplecata . . .
Capulu e 'ndreptatu in diosu —
Spre pamentulu celu frumosu . . .
Pr'in urmare-e ca sì-unu bradu,

E démna de admiratu!
Credu, cà nime nu va dice,
Cà nu sum cu ea fericie!
Candu privesci de 2 ori
La ochii-i schintetori:
Te petrunde o fermecare,
Stai sà pici de pre petiòre,
Unu lucéferu e spre-apusu,
Si se misica 'n diosu si susu,
Altulu e spre resaritu
Si sta tiépenu neclatitu; —
Pr'in urmare ochii ei
Sunt placuti sì frumusiei,
Credu, cà nime nu va dice
Cà nu sum cu ea fericie!
Faciea ei e rumeniòra
Cu sì penele de ciòra,
Pérulu are-acea colóre
Placuta, atragatóre, —
Cum e néu'a de pre munte,
Sén ca varulu pre parete . . .
Pelea ei de pre obrazu
La olalta s'a retrasu;
Pr'in urmare estu però, facie,
I dau prospectu de viétia, —
Credu, cà nime nu va dice,
Cà en dins'a nu-su fericie!
Guria ei vestesee-amoru
Ori sì earui muritoriu,
Cà-ci nencetatu tolù zimbesce,
Ca viòra ce 'nfloresce, —
Se vede èà-e tenerica,
Cà diutii acum'a-i pica . . .
Si-oru sà-i crésca altii noi,
Sén de nu, destuii-sn duoi . . .
Pr'in urmare aste spunu,
Cà potu s'o iubescu nebunu;
Creda, cà nime nu va dice,

Că cu lelea nu-su fericie! —
Mersulu ei pe drumu de tiéra
Face-o chitingana fala,
Că-ci in 40. de óre.

— De se va sili cam tare —

Intrece pre ori-si-care

Asin. cu saci pre spinare;
Nemic'a pe drumulu latu
Nu remane necaleatu;
Pr'in urmare-i iute tare;
E démna d'o sarutare, —
Nime, credu, că nu va dice!
Că cu dins'a nu-su fericie!
Voiu dar' pone va trai
Ne'ncetatu a o iubi, —
Numa-o sapa si-o lopata
De ea va sà me desparta!

Oen'a Desiu, 1/7. 1872.

G. Stefanesculu

docinte.

Limb'a damelor romane d'in Logosiu. —

Odata domnele si cocónele d'in Logosiu, esindu intr'o séra, cum e mod'a in Logosiu, la promenada, o cocóna astufeliu rupse tacerea, si porní discursulu:

„Oh! tu, wie gut scheint der Mond!“

Alta éra respunse: ah! wie Wohl thut teb frische Luft so bei die Nacht.

Dar' unu strainu, care d'in intemplare trecea pre aci, le audí, si disé cát'a sociulu seu:

„Amice! auditu-ai, cum de bine sciu Dioru vorbi nemtiesce? da, respunse acest'a, se vede că-su Valachinen.

Neci romanesce neci nemtiesce, cu atât'a mai pu-cinu alt'a mai culta. — pote dóra unguresce? o fi, că unele se si facu, că pricepu unguresce. . . . Departe am dusu-o cu crescerea Ddieule!

TAND'A si MAND'A.

T. Multiamita Domnului! că te vedu sanetosu, frate Mando! am sà-ti spunu ceva. —

M. Apoi dara sà te audu, ce mai scii éra de nou d'in Lugosiu, bine séu reu?

T. Lucru forte ciudatu frate Mando.

M. Câte lucruri minunate nu se mai intempla si in Lugosiu acel'a; en vorbesce dara. —

T. Am fostu cu petrecerea mea in Lugosiu la o judecata criminala, si erá sà me rupa Mozocu; dar' de mine calea ca valea, numai de betulu acusat, că erá gat'a, si pre cata cata, sà-si pérda vieti'a.

M. Lucru siodu, si cum s'a intemplatu?

T. Eca asiè. C. „scaiulu Lugosiu,“ uldurosul notariu de la scaunulu orfanalu, si copilulu alu lui Burila Buduroiu, se aninà si de N. si mi-ti-lu pocni cátu de bine, ba Dieu binisioru, care maestria precandu erá in juratia pre la Re-siti'a, a invetiatu-o pre deplinu. —

M. Si cum s'a scapatu N. de scaiu?

T. Cam greu, că scii scaiulu cum e: candu se prinde de omu. Dar' i plesni unu lécu, si-lu stropi cu unu feliu de murele, d'alea lui, de care elu apoi imbetatu si ametitu, dede pre N. in judecata, pre man'a lui Mozocu, care e procuror, acusandu-lu, că in locu de stropitu, l'a junghiatur.

M. Ha! ha! ha!

T. Nu te ride, ci schipe-ti in sinu.

M. Apoi, apoi, dupa acea ce s'a intemplatu?

T. Mozocu procurorulu, cu glasu ridicatu, séu mai bine chiotu, propuse: ca N. ca cancelistu, sà fia judecatu la mórté.

M. Asiè?! tarc priceputu si luminatu trebuie sà fia procurorulu acel'a.

T. O Dómne! dar' nu atàta, numai i-se duce vestea.

M. Si judecat'a cea facuta?

T. Că dóra n'o auscultá de căte verdi uscate d'ale procurorului, — l'a absolvatu.

M. Dar' cu scaiulu ce-a facutu procurorulu?

T. Cu totulu altu ceva; cu alu seu pré frumosu si sonoru graiu de gangure, de nu se totu innodá, incepuse a laudá pre C. că e omu tiesalatu si pré cultivitu in darea de palmi, si frangere de dacu pr'in casina, scie fluerá frumosu pr'in sal'a de sié-dintia la scaunulu orfanalu, si bate bine cu barosulu in nicovelele d'a colo.

M. Ce-a facutu óre acolo?

T. A voit u sà sparga scaunulu.

M. Dar' nu mai vorbii! — —

T. Dar' apoi vedi bine.

M. Me-miru cum a potutu vatemá pre presidinte.

T. Apoi scii tu, că si magariulu a lovitu odata in leu. —

M. Baremi la ordine sà-lu fia indrumatu, déca nu alt'a. . . .

T. Cum dracu nu! candu a vediutu pumnii că stau gata spre pocnire, au luat-o la fuga care in catro.

M. Mai partini-l'o óre si acuma procurorulu?

T. Nu sciu Dieu eu, că acolo n'are nasu. —

M. Si cum de l'o laudatu asiè tare?

T. Nu-e greu de ghicitu, scii tu că scaiulu acolo se trage mai bine, unde sunt mítie multe; apoi Mozocu are multe, si de acea siede la elu. —

M. Frumosu lucru, si astu-feliu de ómeni sunt in oficiulu comitatului Carasius; mira-te, că nu i-au datu de multu catrafuscle.

T. Apoi vedi asiè e, fiindu-cà e copilulu de salonu alu lui Burila Buduroiu. —

M. Mi-ar placè sà fiu odata in Lugosiu celu vestitul de la unu tempu in cóce.

T. Ausulta dara, si candu te vei duce, tiene minte bine ce-ti spunu. . . .

M. Să audu ce trebuie să facu, ca să-mi mărgă bine.

T. Candu te duci la Lugosiu, bate bine să ucide, să te du apoi la procuror, că astă ér' tu vei fi nevinovat, dar' batutul să ucișulu amenduoi de spenjuratu. . . .

NUMAI VENTU.

Protegere, lauda mare,
Amoru fore de parale,
Diurnalu guvernamentale,
Să discursuri dietale,
Luptatoriu nationale,
Punga fore de parale,
Promisiune straina,
Flécuri de baba betrana,
Activista, pasivista,
„Patri'a“ cea deachista,
Drépt'a, sténg'a, cu-unu cuventu,
Tôte, tóte-su numai ventu!

CIGURI-MIGURI.

(S) Unii popi sunt de parere, că Domnudieu nu mai pôte avea altu ceva de lucru, de cătu a ausculta sberaturele loru; căci de căte ori, canta ei lauda să marire Domnului, totu-de-un'a ni asurdiescu urechile, — ca să candu a cantă lauda Domnului nu se pôte incetu, ci trebuie totu-de-un'a să urle să sbere.

(†) Bab'a-hîrc'a d'in S . . . fiindu mai de una-dî intrebatu de unu nationalistu, că de ce să a lapetatu elu de partid'a nationala, să apoi chiaru acum'a la betrante, candu ar trebui elu mai tare să se ferescă de peceate. — la astă apoi respectiv'a Bab'a să fia respunsu: Dapoi vezi tu pentru că mie numai acum'a mia plesnitu prin mințe, ca să vedu, cumcă partid'a nationala este in contra imperatului!! — Serace Bab'a-hîrc'a, nu insedar' ai in-betranitu, căci Dieu mintea de totu ti se-a tocit. . . .

Urmările caldurei.

Unii juristi nu potu face esamenele.
Unii romani nu se mai potu pomeni d'in somnu.
Unii ardeleni neci deputati nu mai voru să aléga; altii voru, dar' nahin poterea.
Unii diuaristi, escelenti, numai potu scutură lenea de pre penele loru; altii, neobositi, nu se potu mai moderă.
Unii nu potu dâ ratiocinie; altii nu potu intreprinde nimic'a, căci numai decât se topescu.
Unii deputati infalibili, — nealesi, numai potu de sudori.
Unii aspiranti intrigatori și lingăi incepă a se mai incaldă etc. etc. etc.

Decretu.

Eu Bab'a-Bebea, ca de tréba unélta, d'in gratia orbului d'in Orade și a violenilor d'in Pute-Pesce, pentru tereturele mele, directoriu omnipotente alu gimnasiului romanu d'in Beinsiu, d'impreuna cu copi'a fidela și man'a mea drépta, Draxinu, decretezu d'in motivele:

1. că se vede a parè, că voi cadă in disgrati'a celor ce me intrebuintieză dupa placulu loru;
2. că nu-mi voiu ajunge scopulu sublime să nationalu, de a lasă și implantă, dupa doreros'a mea inaltiare, pre legitimul meu urmatoriu Draxinu de mancatoriu antain la gimnasiu;
3. că in anulu trecutu, unu „necultu“ scurtu și grosu, ne-a pré aretat la lume, ce liliaci și rasă suntemu;

4. că romanimea d'in Bihar'a să face pré romana, și n'asi mai potă cresce, dupa cum mi să impusu, adeca unguresce-catolicesce-ticalosiesee. D'in aceste motive, dicu, decretamu en solenitate și aducemul la cunoștița lumiei și a tierei, că tenereimea romana studiosa de adi incolo, să pornesea pre alt'a cale, neromana; să nu se mai deprinda in limb'a materna romana, neci in cultivarea cantului să a musicei; că-ci in vecii-veclor, nu va mai fi iertatu a tienă, ca pone acum'a să edintie publice la cod'a anului; său daca va voi, numai in limb'a idoliloru și patronilor nostri, in cea mongolica.

Pedéps'a pentru calcarea acestui decretu patrioticu, se incepe numai cu „eliminarea d'in gimnasiu și se finesce cu anatemisarea de catra cei rasi și infalibili.“

Datu sub codrii Bihoriului, in cetatea buheloru, umbriti de duchotulu santu, in an. 1872. 10. iuliu, de eterna și sublima memoria.

BEBEA m. p.
și priințu nostru:
DRAXINU m. p.

Se-a insielatu.

Dr'a Smolit'a: Tu Finfirica dragă! dar' unde ti-a perită dlu cel'a, care te urmariă pone mai 'nainte?

Dn'a Finfirica: Scie-lu naib'a, de prostu de elu unde se-a cutrupit de odata; credu că elu m'a tienutu de „o femeie cinstita“!

Profetiară.

Fiat illegalitas, aut pereat mamelucus.
In Logosiu se va deschide unu teatru nou „slabitineau caracterului“, unde vomu salută pre Ist'a Lucz'i de caluminatoru și pre Lucz'i Ist'a de denunziante.

Lucz'i Konyha din L. la alegerea viitoria nu se va mai decora cu cocard'a nationala numai pone la 10 óre a. m. — ne mai facendu-se tradatoriu de natiune, va portă-o tóta diu'a accea — in buzunarulu seu biharianu!

Episcopulu și scolariulu.

Unu episcopu trecendu prîn comuna, vediù unu scolariu cu ună legatura de cărti mergendu la scăola; se opri pe locu, și intrebă pre scolariu că, déca ambla la scăola, să-i spuna: căti Dumnedie sunt? Scolariulu numai de cătu i respunsa că sunt *săptă*. Episcopulu se indignă, și dupa ce să-insemnă numele scolariului, mîrsa la scăola, unde demandă invetatoriului că să chieme înainte pre copilulu cutare, care cu totă ea să vedè a fi unu scolariu dintre cei de clasă mai înalta, avendu atâtă cărti sub suôra, totu-si i-a respunsu, că sunt *săptă* Dumnedie. Invetatoriulu însăcăpatu și înuiștiu, sciindu pre scolariulu de sub cestiune de celu mai esențial, luchiamă înainte să-i puse întrebarea de mai nainte. La care copilulu respunsa în data că „*a v e m u u n u D u m n e d i e u i n t r e i f e c i e*, și astă mai departe la totă întrebarile invetatoriului respunse cu ea mai mare usioretate și acuratetă.

In urma intrebandu-lui invetatoriului, că pentru ce n'a respunsu astu-feliu și esențialie sale episcopalui, candu l'a întrebatu? copilulu reflectă: că d'ora nu o să facu eu esamene la provocare și acarui magariu pe stradă.”

Să cu astă episcopulu se departă, parte indesertită, parte forte neindeșertită de respunsurile scolariului.

Respunsu la întrebarile esite din crerii schiopetati a unui preutu d'intr'o comuna a cercului electoralu Diorlentiu.

Da, scimu dle scipotone, cumca amu pecatuitu, candu nu amu votatu cu cei cari dicu că-su de partidă natională; Scimu inse să aceea, cum-că fâmosii conducatori nationali din Lug. în acaroru soldu și Domniata te afili, totă paralele, cari marinimosii domni Mocioneni le trimitu pentru ajutorarea poporului român lipsită de totă mediulcă, de-abea vi incarcati domni-a-vostra pungele cu ele. — Scimu, că dlu Petricu nu a vorbitu neci unu cuventu in sesiunea dietei trecute; scimu inse să aceea, cum-că domniata, cu vestitii ceia de conducatori nationali in restempu de trei ani de dile, adica dela alegerea din 1869. pone la acătă de acumă, neci nu v'ati mai adusu a minte de bietulu poporu, ca să vedeti: ore mai traesce elu, său a perită de fome déjà. Scimu dle derloga, cum-că dlu Petricu nu să a implinitu totă detorintele sele facie de interesele noastre; dara scimu să aceea, cum-că dta parinte, popa romanescu, ce esci să cu violenții conducatori nationali din L. cari mai de-a rondu lu sunt să advocați, trageti să pelea după bietulu poporu, candu vi vine in ghierale vostre. — Scimu dle gur'a-larga, cum-că dlu Petricu nu partinsece principiele și program'a natională; Scimu inse să aceea, cum-că dta cu socii domnieitale, astă numitii „conducatori na-

nali“ d'in L. schiopetati d'intru o reîntia in altă d'intru o intriga in altă, d'intru o calumnia in altă, și apoi să pre bietulu poporu voiti a-lu seduce, ca să schiopeteze după domni'a vostre pentru că — că o masina șrba să vi urmeze in totă capriciole, intrigele de interesu spre ingrasierea burtelor domniilor vostre, era in cause seriose să intru adeveru nationale, de la care nu poteti trage neci unu castig personalu, ba d'in contra, ar trebui ca să mai sacrificati să voi căte ceva, — acolo lasati pre bietulu poporu prada tuturor relelor și amaratiunilor.

Intielegeti amarulu adeveru?!

Unulu de pre la Diorlentiu.

Ticvá glavá.

Brati'a Giurc'a din Carasîu era bucuros, că poate să facă pre cortesianu lui Besianu; de candu înse unu perlitu i-a săoptită în urechia, că usioru se poate înțepta, că Besianu să-i ocupe scaunul seu Făispănescu, de atunci să vidi, că a desprăsaturu sormanul de elu cu totul, și acum'a nu-lu mai audi altă dicendum, de cătu: „*Ticvá glavá giurca! !*“

Meliti'a Redactiunei.

Lui V. în Logosu: Abonatfloră tei tutoră li se-a transis dinurnalul.

D lui G. P. în Logosu: Vi-am acordatn cererea; căci sum signru d'in partea DTele.

D lui S. P. în Ottac'a: Ferită-a Ddieu, n'a voită nime dela noi să te facă cu 2. exemplarie; dara espeditorulu nostru nu a scintu că A. P. este fiul DTele. și astu-feliu ti să speditu diurnalul în 2. exemplarie dela Iuliu incăce. Altmintea nu să buna: deea ai tramite costaln abonamentului regulat, și nu ai cere diurnalul totu numai pre barba, fi siguru că să spedită ar poté deveu mai regulata. Atâtă, și-apoi de aci în colo salutare fratiesca!

D lui D. C. în Carlsbad: Am dispusu; speru că ai să prămîtu mi de pone acum'. Re'nsanatosfare!

D lui I. M. în Sir'a: Cererea DTele referitoria la N. C. și T. B. o am implituit, spune-lu înse, că de li va fi posibile nunai, apoi — bis dat qui cito dat'.

„Vivat! Lumea e civilisată“: Nu corespunde de felu ideei principale din care aî manecat. Apoi partea tecnică inca e slabă. — Preluera-o mai bine, ferindu-te de conglomerarea cuvintelor seci.

Publicațiune.

Se află spre vîndiare să se potu trage dela subsemnatul editoriu (Aradu, strat'a Teleki-ana nrulu 27) urmatările uvrage românesci:

1. „*Poesii de Iulianu Grozescu*“ cu portretul autorului. Pretiulu 2 fl. in v. a.

2. „*Buchetul*“, cadril romanescu pentru forte-pianu de dn'a Mar'i'a Nicor'a nascuta de Sierbu. Pretiulu: cr. 80. in v. a.

3. „*Calindariulu Babelorū*“, calindariu umoristicu, pentru anulu 1871. totu de o data și pentru 100 de ani. Pretiulu: cr. 30. in v. a.

4. O coleptiune completa d'in diurnalul umoristicu „*Gur'a-Satului*“, semestrul II. anulu 1870 brosiuratu. Pret.: fl. 3 v. a.

5. O coleptiune completa d'in diurnalul umoristicu ilustratru „*Gur'a-Satului*“, cursulu întregu alu anului 1871. brosiuratu. Pretiulu fl. 6. in v. a.

Dupa 10. exemplarie unulu se da ca rabatu, fia in natura, fia in valoarea lui.

M. B. Stănescu.